ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 9ης Ιανουαρίου 2003 *

Στην υπόθεση C-76/00 P,

Petrotub SA, με έδρα το Roman (Ρουμανία),

και

Republica SA, με έδρα το Βουκουρέστι (Ρουμανία),

εκπροσωπούμενες από τους A. Merckx, avocat, και P. Bentley, QC, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσες,

που έχει ως αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 15 Δεκεμβρίου 1999 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-33/98 και T-34/98, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1999, σ. II-3837), με τις οποίες ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως,** εκπροσωπούμενο από τον S. Marquardt, επικουρούμενο από τον G. Berrisch, Rechtsanwalt, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού πρωτοδίκως,

και

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενη από τον V. Kreuschitz και την S. Meany, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή) και P. Jann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 30ής Ιανουαρίου 2002, κατά την οποία η Petrotub SA και η Republica SA εκπροσωπήθηκαν από τον P. Bentley, το Συμβούλιο από τον G. Berrisch και η Επιτροπή από τον V. Kreuschitz και την S. Meany,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 25ης Απριλίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν από κοινού στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Μαρτίου 2000, η Petrotub SA (στο εξής: Petrotub) και η Republica SA (στο εξής: Republica) άσκησαν, καθεμία στο μέτρο που την αφορά, δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 15 Δεκεμβρίου 1999 το Πρωτοδικείο στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Τ-33/98 και Τ-34/98, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1999, σ. II-3837, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), και με την οποία απέρριψε τις προσφυγές ακυρώσεως που είχαν ασκήσει κατά του κανονισμού (ΕΚ) 2320/97 του Συμβουλίου,

της 17ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα, καταγωγής Ουγγαρίας, Πολωνίας, Ρωσίας, Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρουμανίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1189/93 και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Δημοκρατίας της Κροατίας (ΕΕ 1997, L 322, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

Νομικό πλαίσιο

2 Υπό τον τίτλο «Α. Κανονική αξία», το άρθρο 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2331/96 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ L 317, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), ορίζει τα εξής:

«Οι τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται μεταξύ τους ή ότι έχουν συνάψει μεταξύ τους συμψηφιστικό διακανονισμό είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι αντιστοιχούν σε συνήθεις εμπορικές πράξεις και να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι δεν επηρεάζονται από τη μεταξύ των μερών σχέση.»

3 Υπό τον τίτλο «Δ. Περιθώριο ντάμπινγκ», το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού προβλέπει:

«Με την επιφύλαξη των συναφών διατάξεων που διέπουν το θέμα της δίκαιης σύγκρισης, η ύπαρξη περιθωρίων ντάμπινγκ κατά την περίοδο έρευνας προσδιορί-

ζεται κατά κανόνα με βάση τη σύγκριση μιας μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών όλων των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Κοινότητα [στο εξής: πρώτη συμμετρική μέθοδος] ή με βάση τη σύγκριση επιμέρους κανονικών αξιών και επιμέρους τιμών εξαγωγής στην Κοινότητα για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά [στο εξής: δεύτερη συμμετρική μέθοδος]. Παρόλα αυτά, όταν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας έχει ληφθεί ως βάση ο σταθμισμένος μέσος όρος, η κανονική αυτή αξία είναι δυνατό να συγκρίνεται με τις τιμές όλων των επιμέρους συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Κοινότητα [στο εξής: ασύμμετρη μέθοδος], υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζονται συστηματικά τιμές εξαγωγής οι οποίες διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με τον αγοραστή, την περιοχή ή τη χρονική περίοδο, ενώ η εφαρμογή των μεθόδων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου δεν θα οδηγούσε στη διαπίστωση των εφαρμοζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ σε όλη τους την έκταση. [...]»

4 Η συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ του 1994) περιέχεται στο παράρτημα 1Α της συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (στο εξής: συμφωνία ΠΟΕ), η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης, καθόσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (1986-1994) (ΕΕ L 336, σ. 1). Το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 ορίζει τα εξής:

«[...] η ύπαρξη περιθωρίων ντάμπινγκ κατά το στάδιο της έρευνας κρίνεται καταρχήν με βάση τη σύγκριση κάποιας σταθμισμένης μέσης κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών που έχουν ισχύσει για όλες τις ανάλογες εξαγωγικές πράξεις [πρώτη συμμετρική μέθοδος] ή με βάση τη σύγκριση της κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά [δεύτερη συμμετρική μέθοδος]. Η κανονική αξία, η οποία έχει προκύψει από τη στάθμιση των μέσων όρων, είναι δυνατό να συγκρίνεται με τις τιμές των επιμέρους εξαγωγικών πράξεων [ασύμμετρη μέθοδος], εφόσον οι αρχές διαπιστώνουν ότι οι τιμές εξαγωγής διαφέρουν συστηματικά και σε μεγάλο βαθμό ανάλογα με την ταυτότητα του αγοραστή, την περιφέρεια ή τη χρονική περίοδο και εφόσον εξηγείται ο λόγος για τον οποίο οι διαφορές αυτού του είδους δεν είναι δυνατό να ληφθούν καταλλήλως υπόψη μέσω της σύγκρισης των σταθμισμένων μέσων όρων μεταξύ τους ή μέσω της σύγκρισης της μιας συναλλαγής με την άλλη.»

Το ιστορικό της διαφοράς και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

5 Από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή δημοσίευσε, στις 31 Αυγούστου 1996, ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα, καταγωγής Ρωσίας, Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρουμανίας και Σλοβακίας (ΕΕ 1996, C 253, σ. 26).

6 Στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ, η Petrotub και η Republica απάντησαν στο ερωτηματολόγιο που τους είχε απευθύνει η Επιτροπή πριν ακουσθούν απ' αυτήν. Στη συνέχεια, η Επιτροπή διενήργησε επιτόπιο έλεγχο στις εγκαταστάσεις των δύο αυτών εταιριών.

7 Στις 29 Μαΐου 1997 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 981/97 για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα, καταγωγής Ρωσίας, Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρουμανίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας (ΕΕ 1997, L 141, σ. 36, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).

8 Η Petrotub και η Republica, αφού έλαβαν γνώση, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, των συγκεκριμένων ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και εκτιμήσεων βάσει των οποίων επιβλήθηκαν οι εν λόγω προσωρινοί δασμοί (στο εξής: προσωρινή γνωστοποίηση), υπέβαλαν τις γραπτές παρατηρήσεις τους πριν ακουσθούν από την Επιτροπή. Βάσει της ίδιας διατάξεως, απάντησαν επίσης εγγράφως στην οριστική γνωστοποίηση των πραγματικών περιστατικών και των ουσιωδών εκτιμήσεων, βάσει των οποίων η Επιτροπή επρόκειτο να συστήσει την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ επί των προϊόντων τους (στο εξής: οριστική γνωστοποίηση).

9 Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, το Συμβούλιο επέβαλε οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ ύψους 9,8 % επί των εξαγωγών της Petrotub και της Republica προς την Κοινότητα.

10 Στις 23 Φεβρουαρίου 1998 η Petrotub και η Republica άσκησαν προσφυγές ενώπιον του Πρωτοδικείου, με τις οποίες ζήτησαν την ακύρωση του άρθρου 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο μέτρο που τις αφορούσε. Κατόπιν της ενώσεως των δύο υποθέσεων, οι προσφυγές αυτές απορρίφθηκαν με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

11 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Petrotub, με το οποίο προσήψε στο Συμβούλιο ότι παρέλειψε να εξηγήσει, κατά παράβαση ιδίως του άρθρου 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, τους λόγους για τους οποίους η ασύμμετρη μέθοδος που χρησιμοποίησε το Συμβούλιο απεικόνιζε καλύτερα το πραγματικό εύρος του ντάμπινγκ απ' ό,τι οι συμμετρικές μέθοδοι, το Πρωτοδικείο έκρινε συγκεκριμένα τα εξής:

«105 Αν, κατά πάγια νομολογία, οι διατάξεις του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνευθούν υπό το πρίσμα του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψεις 30 έως 32), εντούτοις το καθεστώς σχετικά με την άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ διέπεται αποκλειστικά από τον κανονισμό αυτόν. Επομένως, κατά το σημείο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, η υποχρέωση να εξηγείται ο λόγος για τον οποίο οι συμμετρικές μέθοδοι δεν οδηγούν στη διαπίστωση της πραγματικής εκτάσεως του ντάμπινγκ δεν συνιστά, αφ' εαυτής, εφαρμοστέο κανόνα δικαίου. Πάντως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού δεν αναφέρει ειδική υποχρέωση εξηγήσεως αυτού του είδους.

106 Ωστόσο, στο μέτρο που αυτός ο λόγος ακυρώσεως έχει την έννοια ότι η προσφεύγουσα καταγγέλλει την ανεπάρκεια της αιτιολογίας του προ-

σβαλλόμενου κανονισμού, πρέπει να υπομνησθεί ότι από την αιτιολογία που απαιτεί το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ) πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα, αφενός, στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν το ληφθέν μέτρο, προκειμένου να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους, και, αφετέρου, στον κοινοτικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχό του. Η έκταση της υποχρεώσεως αιτιολογίας πρέπει να εκτιμάται ενόψει της αλληλουχίας και της διαδικασίας στο πλαίσιο των οποίων εκδόθηκε [ο προσβαλλόμενος κανονισμός], καθώς και του συνόλου των νομικών κανόνων που διέπουν τον οικείο τομέα (βλ., τελευταία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Οκτωβρίου 1999, Τ-48/96, Acme Industry κατά Συμβουλίου, [Συλλογή 1999, σ. II-3089], σκέψη 141).

107 Εν προκειμένω, η αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού πρέπει να εκτιμηθεί λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τα στοιχεία που διαβιβάστηκαν στην προσφεύγουσα και των παρατηρήσεών της σχετικά με την εφαρμοστέα μέθοδο συγκρίσεως προκειμένου να καθοριστεί το περιθώριο του ντάμπινγκ κατά τη διοικητική διαδικασία.

108 Στο σημείο 28 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή διευκρίνισε:

"Η μέση σταθμισμένη κανονική αξία για κάθε ομάδα προϊόντος συγκρίθηκε με τις προσαρμοσμένες ατομικές τιμές εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού. Αυτό ήταν αναγκαίο για να φανεί ο πλήρης βαθμός του ντάμπινγκ που είχε ασκηθεί και επειδή υπήρχε ένα σχήμα τιμών εξαγωγής το οποίο ήταν σημαντικά διαφορετικό μεταξύ των διαφόρων πελατών και περιοχών".

Η Επιτροπή διατήρησε αυτή την άποψη στην προσωρινή γνωστοποίηση της 2ας Ιουνίου 1997.

109 Στις από 1 Ιουλίου 1997 προσωρινές προτάσεις σχετικά με το ντάμπινγκ και κατά την ακρόαση της 9ης Ιουλίου 1997 η προσφεύγουσα αμφισβήτησε την άποψη της Επιτροπής, υποστηρίζοντας ότι η Επιτροπή έπρεπε να χρησιμοποιήσει τη συμμετρική μέθοδο που συνίσταται στη σύγκριση της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσον όρο των τιμών όλων των εξαγωγών της Petrotub προς την Κοινότητα. Στην από 11 Ιουλίου 1997 επιστολή της υποστήριξε, περαιτέρω, ότι η σύγκριση της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσον όρο των τιμών όλων των εξαγωγών της προς την Κοινότητα οδηγούσε σαφώς σ' ένα περιθώριο ντάμπινγκ σημαντικά κατώτερο από αυτό που διαπιστωνόταν με τη μέθοδο που χρησιμοποιούσε η Επιτροπή.

110 Ακολούθως, η Επιτροπή διευκρίνισε με το από 19 Αυγούστου 1997 οριστικό ενημερωτικό της έγγραφο ότι, όσον αφορά την Petrotub, το σχήμα τιμών εξαγωγής διέφερε σημαντικά ανάλογα με τις χρονικές περιόδους (που περιλαμβάνονταν αντιστοίχως μεταξύ Αυγούστου 1995 και Απριλίου 1996 και μεταξύ Μαΐου 1996 και Αυγούστου 1996). Υπογράμμιζε ότι, για το σύνολο των ρουμανικών εταιριών, η διαφορά περιθωρίου ντάμπινγκ που διαπιστωνόταν με την εφαρμογή των μεθόδων σύγκρισης σταθμισμένου μέσου όρου προς σταθμισμένο μέσον όρο και σταθμισμένου μέσου όρου προς επιμέρους συναλλαγή ήταν τέτοια ώστε μπορούσε να συναχθεί ότι η πρώτη από τις μεθόδους αυτές δεν μπορούσε να οδηγήσει στη διαπίστωση της πραγματικής εκτάσεως του ντάμπινγκ.

111 Με τις από 8 Σεπτεμβρίου 1997 οριστικές παρατηρήσεις της επί του ντάμπινγκ, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε εκ νέου ότι το περιθώριο του ντάμπινγκ έπρεπε να καθοριστεί με τη μέθοδο συγκρίσεως σταθμισμένου μέσου όρου προς σταθμισμένο μέσον όρο.

112 Στο σημείο 22 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο διαπίστωσε:

"Μια εταιρία ισχυρίστηκε ότι ο υπολογισμός του περιθωρίου του ντάμπινγκ δεν έπρεπε να είχε γίνει με βάση τη σύγκριση των μέσων σταθμισμένων

κανονικών αξιών με την προσαρμοσμένη τιμή εξαγωγής κάθε αντίστοιχης ομάδας, συναλλαγή προς συναλλαγή, αλλά σε βάση μέσου σταθμισμένου όρου.

Αυτός ο ισχυρισμός απορρίφθηκε αφού επανεξετάστηκε η μέθοδος που είχε χρησιμοποιηθεί για όλες τις ρουμανικές εταιρίες, και διαπιστώθηκε ότι:

— για μια εταιρία, δεν υπήρχε διαφορά του περιθωρίου του ντάμπινγκ μεταξύ των δύο μεθόδων επειδή όλες οι εξαγωγικές συναλλαγές είχαν γίνει σε τιμές ντάμπινγκ,

— για τρεις εταιρίες διαπιστώθηκε διάρθρωση των τιμών εξαγωγής που διέφερε σημαντικά ανά προορισμό ή χρονική περίοδο.

Με βάση τα ανωτέρω και σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, για τον οριστικό προσδιορισμό του ντάμπινγκ εφαρμόστηκε η μέθοδος που συνίσταται σε σύγκριση της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας ανά χρονική περίοδο με τις ατομικές προσαρμοσμένες τιμές εξαγωγής, σε βάση συναλλαγή προς συναλλαγή."

113 Ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκθέτει έτσι τους λόγους για τους οποίους τα κοινοτικά όργανα αποφάσισαν να εφαρμόσουν το κριτήριο σύγκρισης της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τις επιμέρους τιμές εξαγωγής.

114 Υπό τις συνθήκες αυτές και ελλείψει συγκεκριμένης αμφισβητήσεως εκ μέρους της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας που θα μπορούσε, ενδεχομένως, να καταστήσει αναγκαία μια διεξοδικότερη αιτιολογία (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψεις 90 και 118), ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ανεπαρκώς αιτιολογημένος, όσον αφορά την εφαρμογή από τα κοινοτικά όργανα του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού.

115 Ως προς την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι τα κοινοτικά όργανα περιορίστηκαν να εξετάσουν την πρώτη συμμετρική μέθοδο (ήτοι τη μέθοδο σύγκρισης μέσου σταθμισμένου όρου προς μέσον σταθμισμένο όρο) και παρέλειψαν να ελέγξουν μήπως η δεύτερη από τις συμμετρικές αυτές μεθόδους που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού (ήτοι η μέθοδος που συνίσταται στη σύγκριση των επιμέρους κανονικών αξιών προς τις επιμέρους τιμές εξαγωγής) δεν παρείχε τη δυνατότητα να διαπιστωθεί η πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι πρόκειται για νέο νομικό ισχυρισμό που προβλήθηκε το πρώτον κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως. Συνεπώς, αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος, σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

116 Τέλος, από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, οι μέθοδοι συγκρίσεως προκειμένου να καθοριστεί η ύπαρξη περιθωρίου ντάμπινγκ εφαρμόστηκαν κατ' ιδίαν για καθεμία από τις τέσσερις ρουμανικές εξαγωγικές εταιρίες.

117 Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός κατά το πρώτο του σκέλος.»

12 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Republica, ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού και από την ανεπαρκή αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Πρωτοδικείο έκρινε, εξάλλου, τα εξής:

«73 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, "[ο]ι τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται μεταξύ τους ή ότι έχουν συνάψει μεταξύ τους συμψηφιστικό διακανονισμό είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι αντιστοιχούν σε συνήθεις εμπορικές πράξεις και να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι δεν επηρεάζονται από τη μεταξύ των μερών σχέση".

74 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο και δεν παρέχει κανένα στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε να υποτεθεί ότι οι συμψηφιστικοί διακανονισμοί που επικαλείται, οι οποίοι αναφέρονται στο έγγραφο που επιγράφεται Total Value of Compensatory Arrangements σχετικά με τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των συναλλαγών αυτών, επηρέασαν τις τιμές που εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο των συναλλαγών αυτών, όπως απαιτεί το άρθρο 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού.

75 Επιπλέον, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε οποιοδήποτε στοιχείο περί του αντιθέτου, το Συμβούλιο αιτιολογεί επαρκώς στον προσβαλλόμενο κανονισμό, την άρνησή του να αποκλείσει τις πωλήσεις με συμψηφισμό κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας, διευκρινίζοντας ότι "είχε διαπιστωθεί ότι οι πωλήσεις με συμψηφισμό είχαν πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων".

76 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει εν πάση περιπτώσει να απορριφθεί κατά τα δύο του σκέλη.»

Οι αιτήσεις αναιρέσεως

13 Με τις αιτήσεις αναιρέσεως, η Petrotub και η Republica ζητούν από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που αφορά καθεμιά απ' αυτές, αποφαινόμενο δε επί της ουσίας, να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, στο μέτρο που τις αφορά, και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα των δύο βαθμών δικαιοδοσίας. Η Petrotub και η Republica ζητούν επίσης από το Δικαστήριο, σε περίπτωση ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού σύμφωνα με το αίτημα της μιας εξ αυτών, να επεκτείνει τα έννομα αποτελέσματα της εν λόγω ακυρώσεως και στη δεύτερη αναιρεσείουσα.

14 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζητούν από το Δικαστήριο την απόρριψη των αιτήσεων αναιρέσεως και την καταδίκη των αναιρεσειουσών στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως της Petrotub

15 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Petrotub προβάλλει ένα μοναδικό λόγο αναιρέσεως, ισχυριζόμενη ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, όταν αποφάνθηκε, με τη σκέψη 114 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, επί της εκτάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογίας που υπέχει το Συμβούλιο όταν εφαρμόζει την ασύμμετρη μέθοδο για να υπολογίσει το περιθώριο ντάμπινγκ. Προς στήριξη αυτού του λόγου αναιρέσεως, η Petrotub επικαλείται επίσης τα νομικά σφάλματα τα οποία θεωρεί ότι διέπραξε το Πρωτοδικείο με τις σκέψεις 105 και 115 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

16 Με το πρώτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, η Petrotub διατείνεται ότι το Πρωτοδικείο κακώς έκρινε επαρκώς αιτιολογημένο τον προσβαλλόμενο κανονισμό, δεδομένου ότι ο κανονισμός αυτός δεν περιέχει καμία αναφορά στη δεύτερη συμμετρική μέθοδο και, a fortiori, καμία εξήγηση όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους

προτιμήθηκε, αντί της μεθόδου αυτής, η ασύμμετρη μέθοδος. Συγκεκριμένα, από την ίδια τη διατύπωση του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η εφαρμογή της ασύμμετρης μεθόδου επιτρέπεται μόνον αν καμία από τις δύο συμμετρικές μεθόδους δεν μπορεί να απεικονίσει το πραγματικό εύρος του ντάμπινγκ. Λαμβανομένου υπόψη, επομένως, ότι μια τέτοια εξέταση άπτεται των ουσιωδών νομικών και ουσιαστικών ζητημάτων στα οποία στηρίζεται η απόφαση περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, από την αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού θα έπρεπε τουλάχιστον να προκύπτει ότι το Συμβούλιο είχε όντως προβεί στην εν λόγω εξέταση.

17 Το Πρωτοδικείο, εξάλλου, σύμφωνα με την Petrotub, κακώς δεν επέβαλε κυρώσεις για την εν λόγω παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογίας και κακώς έκρινε, με τη σκέψη 115 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι ο αντλούμενος από την παραβίαση αυτή ισχυρισμός είναι απαράδεκτος διότι προβλήθηκε εκπροσθέσμως. Αφενός, ο εν λόγω ισχυρισμός είχε εμμέσως προβληθεί με το δικόγραφο της προσφυγής, όπως καταδεικνύει ο όρος «συμμετρικές μέθοδοι», ο οποίος χρησιμοποιείται σε πληθυντικό αριθμό στο σχετικό απόσπασμα του εν λόγω δικογράφου, και, αφετέρου, η έλλειψη αιτιολογίας έπρεπε, εν πάση περιπτώσει, να εξετασθεί αυτεπαγγέλτως από το Πρωτοδικείο.

18 Με το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, η Petrotub υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη την έκταση της υποχρεώσεως αιτιολογίας που υπέχει το Συμβούλιο. Κατά την Petrotub, το Πρωτοδικείο κακώς έκρινε ότι η εν λόγω υποχρέωση έχει εκπληρωθεί, για τον μοναδικό λόγο ότι από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με τις προγενέστερες της εκδόσεώς του πράξεις, στις οποίες συγκαταλέγονται ο προσωρινός κανονισμός, η προσωρινή γνωστοποίηση και η οριστική γνωστοποίηση, προκύπτει ότι, εν προκειμένω, η ασύμμετρη μέθοδος οδηγούσε σε αριθμητικά στοιχεία περί του περιθωρίου ντάμπινγκ που υπερέβαιναν τα αριθμητικά στοιχεία που προέκυπταν από την πρώτη συμμετρική μέθοδο και ότι η προσφυγή στην ασύμμετρη μέθοδο ήταν αναγκαία για την απεικόνιση του πραγματικού εύρους του ντάμπινγκ.

19 Σύμφωνα με την Petrotub, η δεύτερη από τις ανωτέρω αιτιολογίες αποτελεί απλή επεξηγηματική παράφραση των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού. Οι εν λόγω διατάξεις επιβάλλουν στο Συμβούλιο την υποχρέωση να εξετάζει τα ουσιώδη νομικά και ουσιαστικά στοιχεία στα οποία στηρίζει

την απόφαση περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, οπότε στον προσβαλλόμενο κανονισμό έπρεπε να παρατίθεται η συλλογιστική βάσει της οποίας συνήχθη το συμπέρασμα αυτό, ώστε να καθίσταται σαφές ότι όντως διενεργήθηκε η απαιτούμενη εξέταση.

20 Συναφώς, η Petrotub θεωρεί, ειδικότερα, ότι η απλή διαπίστωση ότι από την ασύμμετρη μέθοδο προκύπτει περιθώριο ντάμπινγκ αριθμητικώς ανώτερο από αυτό που διαπιστώνεται με τη συμμετρική μέθοδο δεν μπορεί να αποτελέσει επαρκή αιτιολογία, λαμβανομένου υπόψη του ότι η ασύμμετρη μέθοδος δεν μπορεί, εξ ορισμού, παρά να αποφέρει αποτέλεσμα ανώτερο από ή ίσο με αυτό που διαπιστώνεται με την πρώτη συμμετρική μέθοδο.

21 Κατά την Petrotub, για να εξακριβωθεί αν οι συμμετρικές μέθοδοι «δεν παρείχαν τη δυνατότητα να διαπιστωθεί η πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ», πρέπει, στην πραγματικότητα, να αποδειχθεί προηγουμένως ότι πρόκειται περί «εκ προθέσεως» ντάμπινγκ, ότι δηλαδή η συμπεριφορά του εξαγωγέα συνίσταται σε ενέργειες αποβλέπουσες στη συγκάλυψη του ντάμπινγκ.

22 Με το τέταρτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, η Petrotub ισχυρίζεται ότι, αντίθετα προς το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 προβλέπει ότι, αν η αρμόδια αρχή εφαρμόσει την ασύμμετρη μέθοδο, υποχρεούται να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο, αν εφαρμοστούν οι συμμετρικές μέθοδοι, δεν είναι δυνατόν να ληφθούν καταλλήλως υπόψη οι σημαντικές διαφορές των τιμών εξαγωγής ανάλογα με την ταυτότητα του αγοραστή, την περιφέρεια ή τη χρονική περίοδο.

23 Η Petrotub προσκομίζει, συναφώς, ένα απόσπασμα της από 15 Φεβρουαρίου 1996 ανακοινώσεως της Επιτροπής προς τη γραμματεία της επιτροπής αντιντάμπινγκ του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (στο εξής: ΠΟΕ), η οποία περιέχει, μεταξύ

άλλων, απάντηση σε ερωτήματα που ήγειραν διάφορα κράτη μέλη του ΠΟΕ όσον αφορά τη διαφορετική διατύπωση των διατάξεων για την οποία γίνεται λόγος στην προηγούμενη σκέψη (στο εξής: ανακοίνωση της 15ης Φεβρουαρίου 1996). Σύμφωνα με το απόσπασμα αυτό:

«Η φράση "πραγματική έκταση του ντάμπινγκ" αφορά απλώς το εκ προθέσεως ντάμπινγκ, το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο των διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης. Αυτό σημαίνει ότι υφίστανται ενδεχομένως περιπτώσεις κατά τις οποίες [η πρώτη και η δεύτερη συμμετρική μέθοδος] δεν είναι οι κατάλληλες μέθοδοι, όταν πρόκειται περί εκ προθέσεως ντάμπινγκ. Για κάθε παρέκκλιση από τις προαναφερθείσες μεθόδους θα παρασχεθούν εξηγήσεις τόσο στους ενδιαφερομένους όσο και στο πλαίσιο των κανονισμών που επιβάλλουν μέτρα αντιντάμπινγκ.»

24 Κατά την Petrotub, η ανακοίνωση αυτή σημαίνει ότι η Κοινότητα θεωρεί ότι η εξήγηση για την οποία κάνει λόγο το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 πρέπει να περιέχεται στην αιτιολογία που επιβάλλει το άρθρο 190 της Συνθήκης, ότι δηλαδή το ζήτημα αν είναι επαρκείς οι λόγοι που δικαιολογούν την εφαρμογή της ασύμμετρης μεθόδου πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα του εν λόγω άρθρου 2.4.2. Επομένως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε, με τη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι δεν έλαβε υπόψη την εν λόγω διάταξη του ανωτέρω κώδικα για να αποφανθεί αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιείχε επαρκή αιτιολογία από την άποψη του εν λόγω άρθρου 190.

25 Εν προκειμένω, πάντως, η Petrotub θεωρεί ότι δεν υφίσταται τέτοια εξήγηση και τούτο για δύο κυρίως λόγους. Αφενός, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί απλή παράφραση του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, πράγμα το οποίο δεν «εξηγεί[...] [τον λόγο] για τον οποίον οι διαφορές αυτού του είδους δεν είναι δυνατό να ληφθούν καταλλήλως υπόψη μέσω της σύγκρισης των σταθμισμένων μέσων όρων μεταξύ τους ή μέσω της σύγκρισης της μιας συναλλαγής με την άλλη», όπως ορίζει το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994. Αφετέρου, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν εξετάζει, όπως προκύπτει από την ανάπτυξη του δευτέρου και του τρίτου σκέλους του λόγου αναιρέσεως, αν επρόκειτο περί «εκ προθέσεως ντάμπινγκ», μολονότι, σύμφωνα με την ανακοίνωση της 15ης Φε-

βρουαρίου 1996, αυτή είναι η περίπτωση την οποία αφορά το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, όταν κάνει λόγο για «πραγματική έκταση του ντάμπινγκ».

Επί του παραδεκτού

26 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζητούν να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη.

27 Πρώτον, ισχυρίζονται ότι η Petrotub περιορίστηκε στην επανάληψη των επιχειρημάτων που προέβαλε ενώπιον του Πρωτοδικείου και δεν διατύπωσε καμία συγκεκριμένη αντίρρηση ως προς τις νομικές εκιμήσεις στις οποίες προέβη το Πρωτοδικείο.

28 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 15 έως 25 της παρούσας αποφάσεως, η Petrotub προσδιόρισε επακριβώς, σύμφωνα με τα άρθρα 225 ΕΚ, 51, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 112, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αμφισβητούμενα στοιχεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καθώς και τα νομικά επιχειρήματα επί των οποίων στηρίζεται συγκεκριμένα η αίτησή της, οπότε το γεγονός ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η Petrotub προς στήριξη του λόγου αναιρέσεως προβλήθηκαν και πρωτοδίκως δεν τα καθιστά απαράδεκτα (βλ., μεταξύ άλλων, διάταξη της 7ης Μαρτίου 1994, C-338/93 P, De Hoe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-819, σκέψη 18, και απόφαση της 5ης Μαΐου 1998, C-386/96 P, Dreyfus κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2309, σκέψη 38).

29 Δεύτερον, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι το πρώτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως είναι απαράδεκτο, καθόσον αφορά ισχυρισμό που κηρύχθηκε απαράδεκτος πρωτοδίκως, με την αιτιολογία ότι προβλήθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως.

30 Επιβάλλεται, συναφώς, η επισήμανση ότι ο νομικός ισχυρισμός που απορρίφθηκε με τη σκέψη 115 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως αποσκοπούσε στο να αναγνωρίσει το Δικαστήριο ότι τα κοινοτικά όργανα είχαν περιοριστεί στο να εξετάσουν την πρώτη συμμετρική μέθοδο και είχαν παραλείψει να ελέγξουν αν η δεύτερη συμμετρική μέθοδος παρείχε τη δυνατότητα να διαπιστωθεί η πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ. Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου και της Επιτροπής, πρόκειται για ισχυρισμό που άπτεται μόνον της ουσίας, το δε γεγονός ότι απορρίφθηκε πρωτοδίκως ως απαράδεκτος ουδόλως θίγει το παραδεκτό του ισχυρισμού ο οποίος προβάλλεται στο στάδιο της αναιρέσεως και αφορά πλάνη περί το δίκαιο σχετικά με την έκταση της υποχρεώσεως αιτιολογίας.

31 Επίσης, όπως τόνισε η Petrotub, με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε με το δικόγραφο της προσφυγής που άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου προσάπτει στα κοινοτικά όργανα ότι «[...] παρέλειψαν να εξηγήσουν γιατί η σύγκριση της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τις τιμές των μεμονωμένων εξαγωγών απεικονίζει καλύτερα από τις συνήθεις μεθόδους την πραγματική έκταση του ντάμπινγκ [...]».

32 Τρίτον, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θεωρούν, όσον αφορά το τέταρτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, ότι κάθε ισχυρισμός που αντλείται από την ανακοίνωση της 15ης Φεβρουαρίου 1996 είναι απαράδεκτος, διότι η εν λόγω ανακοίνωση, την οποία η Επιτροπή χαρακτηρίζει ως αποδεικτικό μέσο, δεν υποβλήθηκε στο Πρωτοδικείο.

33 Συναφώς, αρκεί η επισήμανση ότι η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η Petrotub ενώπιον του Πρωτοδικείου είχε κυρίως ως αντικείμενο το να αναγνωρισθεί η παράβαση του άρθρου 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 και ότι με το τέταρτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως προσάπτεται στο Πρωτοδικείο ότι δεν έλαβε υπόψη τη διάταξη αυτή κατά την εκτίμηση της εκτάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογίας που υπέχει το Συμβούλιο.

34 Υπό τις περιστάσεις αυτές, τίποτα δεν απαγορεύει στο Δικαστήριο να λάβει υπόψη την ανακοίνωση της 15ης Φεβρουαρίου 1996, αν αποδειχθεί ότι η ανακοίνωση αυτή, που υποβλήθηκε στην επιτροπή αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ υπό τις συνθήκες που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 23 της παρούσας αποφάσεως, ασκεί επιρροή στην εκτίμηση του νομικού περιεχομένου του άρθρου 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 και του βασίμου του λόγου αναιρέσεως.

35 Τέταρτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η Petrotub, ισχυριζόμενη ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την έκταση της υποχρεώσεως αιτιολογίας, προσάπτει, στην πραγματικότητα, στον προσβαλλόμενο κανονισμό εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού. Το ίδιο ισχύει, κατά το Συμβούλιο, ως προς το πρώτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, με το οποίο δεν επικρίνεται, στην πραγματικότητα, η ανεπαρκής αιτιολογία, αλλά το ότι το Συμβούλιο, αποφασίζοντας να προσφύγει στην ασύμμετρη μέθοδο, δεν έλαβε υπόψη τη δεύτερη συμμετρική μέθοδο.

36 Δεδομένου ότι το επιχείρημα αυτό συνδέεται στενά με τα ζητήματα ουσίας που τίθενται στο πλαίσιο της αναιρέσεως και τα οποία άπτονται συγκεκριμένα της εκτάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογίας που υπέχει το Συμβούλιο, η εξέτασή του πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της εξετάσεως της ουσίας.

37 Πέμπτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός της Petrotub σχετικά με την υποχρέωση που υπέχει το κοινοτικό όργανο που επιλέγει την ασύμμετρη μέθοδο να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους διαπιστώνει την ύπαρξη «ενεργειών αποβλεπουσών στη συγκάλυψη του ντάμπινγκ» είναι απαράδεκτος, διότι δεν περιελήφθη στο δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στο Πρωτοδικείο.

38 Συναφώς, επιβάλλεται να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 15 της παρούσας αποφάσεως, η αίτηση αναιρέσεως της Petrotub στηρίζεται μόνο στην πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο, κατά την αναιρεσείουσα, όσον αφορά την έκταση της υποχρεώσεως αιτιολογίας που υπέχει το Συμβούλιο. Επομένως, η εν λόγω αίτηση αναιρέσεως δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιέχει νέο ισχυρισμό περί νομικού σφάλματος που ενέχει ο προσβαλλόμενος κανονισμός όσον αφορά την ερμηνεία των ουσιαστικών κανόνων που περιέχουν τα άρθρα 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού και 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994.

39 Συγκεκριμένα, η ερμηνεία που πρέπει να δοθεί, κατά την Petrotub, στις εν λόγω ουσιαστικές διατάξεις, ακόμη και αν είναι πιο εμπεριστατωμένη από την ερμηνεία που διατυπώθηκε πρωτοδίκως, απλώς αποσαφηνίζει το περιεχόμενο των διατάξεων που πρέπει να λαμβάνει υπόψη το Δικαστήριο, όταν κρίνει αν οι επιταγές που απορρέουν από την υποχρέωση αιτιολογίας εκτιμήθηκαν ορθώς από το Πρωτοδικείο.

40 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως της Petrotub πρέπει να κηρυχθεί, στο σύνολό της, παραδεκτή.

— *Επί της ουσίας*

Επί του πρώτου και του τετάρτου σκέλους του λόγου αναιρέσεως

— *Επιχειρήματα των διαδίκων*

41 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 16 και 22 έως 25 της παρούσας αποφάσεως, η Petrotub υποστηρίζει, με το πρώτο και το τέταρτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, ότι το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι η υποχρέωση αιτιολογίας εκπληρώθηκε, παρά το ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν περιείχε καμία εξήγηση όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους προτιμήθηκε, αντί της συμμετρικής μεθόδου, η ασύμμετρη μέθοδος, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

42 Συναφώς, το Συμβούλιο θεωρεί, πρώτον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 35 της παρούσας αποφάσεως, ότι η αίτηση αναιρέσεως της Petrotub δεν λαμβάνει υπόψη τη διάκριση μεταξύ της ουσίας και της αιτιολογίας του προσβαλλόμενου κανονισμού. Εν προκειμένω, η Petrotub, επικαλούμενη ανεπαρκή αιτιολογία, αμφισβητεί, στην πραγματικότητα, αυτό καθαυτό το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη τη δεύτερη συμμετρική μέθοδο για να καθορίσει αν ήταν δυνατή η προσφυγή στην ασύμμετρη μέθοδο.

43 Δεύτερον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η σημαντική διακριτική ευχέρεια που διαθέτει κατά την εφαρμογή των μεθόδων υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ θα διακυβευόταν ανεπίτρεπτα, αν καθίστατο αυστηρότερη μια αμιγώς τυπικού και διαδικαστικού χαρακτήρα προϋπόθεση, όπως η αιτιολογία. Συναφώς, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αιτιολογία πρέπει να περιέχει μόνον τις ουσιώδεις εκτιμήσεις βάσει των οποίων άσκησε την εξουσία εκτιμήσεώς του το

Συμβούλιο. Είναι περιττό να προστεθεί, όπως υποστηρίζει η Petrotub, μια νέα προϋπόθεση, με σκοπό να αποσαφηνιστεί η λογική συνάφεια μεταξύ της πραγματοποιηθείσας εκτιμήσεως και της εφαρμοσθείσας διατάξεως.

44 Το Συμβούλιο θεωρεί, ειδικότερα, ότι, αφού επέλεξε, κατά διακριτική ευχέρεια, μεταξύ των δύο συμμετρικών μεθόδων, μόνον η επιλεγείσα συμμετρική μέθοδος πρέπει, κατ' ανάγκη, να συγκριθεί με την ασύμμετρη μέθοδο στην περίπτωση κατά την οποία το κοινοτικό όργανο προτίθεται να εφαρμόσει την ασύμμετρη μέθοδο. Επιβάλλεται επίσης να ληφθεί υπόψη ότι η δεύτερη συμμετρική μέθοδος σπανίως εφαρμόζεται, λόγω της δυσχερούς χρήσεώς της και του αυθαίρετου χαρακτήρα της.

45 Τρίτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η έκταση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως περιορίζεται όταν τα ουσιώδη ζητήματα της υποθέσεως έχουν αποτελέσει αντικείμενο επισταμένων διαβουλεύσεων κατά τη διοικητική διαδικασία. Για να μπορούν οι ενδιαφερόμενοι να απαιτήσουν εκτενέστερη αιτιολογία του οριστικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, πρέπει να ασκήσουν πλήρως και καλόπιστα τα σχετικά με τη διαδικασία δικαιώματα που τους αναγνωρίζει ο βασικός κανονισμός, προκειμένου να αμφισβητήσουν τα συγκεκριμένα ουσιώδη νομικά και πραγματικά στοιχεία στα οποία προτίθεται να στηρίξει η κοινοτική αρχή τη θέσπιση των οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ.

46 Ελλείψει αντιρρήσεων εκ μέρους της Petrotub επί του σημείου αυτού κατά το στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, το Συμβούλιο θεωρεί ότι δεν ήταν αναγκαίο να παρατεθούν εξηγήσεις για τους λόγους για τους οποίους, σύμφωνα με πάγια πρακτική των κοινοτικών οργάνων, δεν επελέγη τελικώς μια ασυνήθης μέθοδος όπως η δεύτερη συμμετρική μέθοδος.

47 Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε ο προσβαλλόμενος κανονισμός, για την αιτιολογία του δεν ήταν αναγκαία η παροχή εξηγήσεων όσον αφορά την απόρριψη της δεύτερης συμμετρικής μεθόδου.

48 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή θεωρούν, εξάλλου, ότι το τέταρτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως δεν ευσταθεί. Συγκεκριμένα, κατά την άποψή τους, το Πρωτοδικείο ορθώς έκρινε ότι αυτή καθαυτή η υποχρέωση που αφορά το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 δεν αποτελεί εφαρμοστέο κανόνα. Το συμπέρασμα αυτό δεν επηρεάζεται, άλλωστε, από την ανακοίνωση της 15ης Φεβρουαρίου 1996, καθόσον η ανακοίνωση αυτή δεν έχει επιπτώσεις στο νομικό περιεχόμενο του εν λόγω κώδικα.

— *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

49 Επιβάλλεται, πρώτον, η διαπίστωση ότι από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η ύπαρξη περιθωρίων ντάμπινγκ προσδιορίζεται συνήθως βάσει μιας από τις δύο συμμετρικές μεθόδους, η δε εφαρμογή, κατ' απόκλιση από τον κανόνα αυτόν, της ασύμμετρης μεθόδου επιτρέπεται μόνο υπό τη διττή προϋπόθεση ότι οι τιμές εξαγωγής διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με τον αγοραστή, την περιοχή ή τη χρονική περίοδο και ότι η εφαρμογή των συμμετρικών μεθόδων δεν απεικονίζει την πραγματική έκταση των εφαρμοζομένων πρακτικών ντάμπινγκ.

50 Επομένως, το Συμβούλιο κακώς υποστήριξε ότι από την εν λόγω διάταξη προκύπτει ότι, αφού έχει επιλέξει, κατά διακριτική ευχέρεια, μεταξύ των δύο συμμετρικών μεθόδων, αρκεί, για να μπορεί να εφαρμόσει την ασύμμετρη μέθοδο, να σχηματίσει την πεποίθηση ότι η επιλεγείσα τελικώς συμμετρική μέθοδος δεν απεικονίζει την πραγματική έκταση των εφαρμοζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ.

51 Επιβάλλεται πάντως η διευκρίνιση ότι το ζήτημα αν συντρέχουν, εν προκειμένω, οι δύο προϋποθέσεις που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 49 της παρούσας αποφάσεως καθώς και το ζήτημα αν, γενικότερα, το Συμβούλιο εφάρμοσε ορθώς το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού άπτονται της ουσίας και, συνεπώς, δεν εμπίπτουν στον έλεγχο που μπορεί να ασκήσει το Δικαστήριο στο πλαίσιο της παρούσας αναιρέσεως.

52 Δεύτερον, είναι αναγκαίο, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Πρωτοδικείο με τη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, να ληφθεί υπόψη το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, στο μέτρο που η διάταξη αυτή προβλέπει ότι πρέπει να διευκρινίζεται ο λόγος για τον οποίο, όταν εφαρμόζονται οι συμμετρικές μέθοδοι, δεν είναι δυνατό να ληφθούν καταλλήλως υπόψη οι διαφορές των τιμών εξαγωγής ανάλογα με τον αγοραστή, την περιφέρεια ή τη χρονική περίοδο.

53 Βεβαίως, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, λόγω της φύσεως και της οικονομίας τους, η συμφωνία ΠΟΕ και οι συμφωνίες και τα μνημόνια που περιλαμβάνονται στα παραρτήματά της δεν καταλέγονται, καταρχήν, μεταξύ των κανόνων βάσει των οποίων το Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων των κοινοτικών οργάνων δυνάμει του άρθρου 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ (βλ. απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 1999, C-149/96, Πορτογαλία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-8395, σκέψη 47, και διάταξη της 2ας Μαΐου 2001, C-307/99, OGT Fruchthandelsgesellschaft, Συλλογή 2001, σ. I-3159, σκέψη 24).

54 Στην περίπτωση, πάντως, που πρόθεση της Κοινότητας ήταν να εκπληρώσει μια ειδική υποχρέωση που αναλήφθηκε στο πλαίσιο του ΠΟΕ ή στην περίπτωση που η κοινοτική πράξη ρητώς παραπέμπει σε συγκεκριμένες διατάξεις των συμφωνιών και των μνημονίων που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα της συμφωνίας ΠΟΕ, εναπόκειται στο Δικαστήριο να ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής κοινοτικής πράξεως με βάση τους κανόνες του ΠΟΕ (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση Πορτογαλία κατά Συμβουλίου, σκέψη 49).

55 Συναφώς, από το προοίμιο του βασικού κανονισμού, και ειδικότερα από την πέμπτη αιτιολογική σκέψη, προκύπτει ότι ο εν λόγω κανονισμός έχει ως σκοπό, μεταξύ άλλων, την ενσωμάτωση, κατά το μέτρο του δυνατού, στην κοινοτική νομοθεσία των νέων και λεπτομερών κανόνων που περιέχει ο κώδικας αντιντάμπινγκ του 1994, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και οι κανόνες που αφορούν τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, προκειμένου να διασφαλισθεί η ενδεδειγμένη και διαφανής εφαρμογή των εν λόγω κανόνων.

56 Δεν αμφισβητείται, επομένως, ότι η Κοινότητα εξέδωσε τον βασικό κανονισμό για να εκπληρώσει τις διεθνείς υποχρεώσεις της που απορρέουν από τον κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 και ότι, με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του κανονισμού αυτού, η Κοινότητα επιδίωξε να εκπληρώσει τις ειδικές υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2.4.2 του εν λόγω κώδικα. Στο μέτρο αυτό, όπως προκύπτει από την προμνησθείσα στη σκέψη 54 της παρούσας αποφάσεως νομολογία, εναπόκειται στο Δικαστήριο να ελέγξει τη νομιμότητα της επίμαχης κοινοτικής πράξεως από την άποψη του άρθρου αυτού του εν λόγω κώδικα.

57 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου πρέπει να ερμηνεύονται, στο μέτρο του δυνατού, υπό το φως του διεθνούς δικαίου, ειδικότερα όταν οι διατάξεις αυτές αποβλέπουν ακριβώς στο να θέσουν σε εφαρμογή διεθνή συμφωνία συναφθείσα από την Κοινότητα (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 14ης Ιουλίου 1998, C-341/95, Bettati, Συλλογή 1998, σ. I-4355, σκέψη 20).

58 Εν προκειμένω πάντως, ο λόγος για τον οποίο το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού δεν αναφέρει ρητώς ότι το κοινοτικό όργανο έπρεπε να παράσχει την εξήγηση που απαιτεί το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 σε περίπτωση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου μπορεί να αναζητηθεί στο άρθρο 190 της Συνθήκης. Συγκεκριμένα, αφού η Κοινότητα έχει ενσωματώσει το εν λόγω άρθρο 2.4.2 στη νομοθεσία της, μπορεί να θεωρηθεί ότι η επιταγή ειδικής αιτιολογίας που θέτει η διάταξη αυτή εντάσσεται στη γενική επιταγή περί αιτιολογίας των πράξεων των κοινοτικών οργάνων που θέτει η Συνθήκη.

59 Σημειωτέον επίσης ότι η ερμηνεία αυτή συμπίπτει κατ' ουσία με τις διεθνείς εγγυήσεις που περιέχει η ανακοίνωση της 15ης Φεβρουαρίου 1996, που απηύθυνε η Επιτροπή στη γραμματεία της επιτροπής αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ, και σύμφωνα με τις οποίες η εξήγηση για την οποία κάνει λόγο το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 παρέχεται απευθείας στα μέρη και περιέχεται στους κανονισμούς που επιβάλλουν δασμούς αντιντάμπινγκ.

60 Λαμβανομένων υπόψη των εκτεθέντων στις σκέψεις 54 έως 59 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ένας κανονισμός του Συμβουλίου που επιβάλλει οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ κατόπιν εφαρμογής, για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, της ασύμμετρης μεθόδου πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο της αιτιολογίας που απαιτεί το άρθρο 190 της Συνθήκης, την ειδική εξήγηση για την οποία κάνει λόγο το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994.

61 Επιβάλλεται ωστόσο η διαπίστωση, εν προκειμένω, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν περιέχει καμία αναφορά στη δεύτερη συμμετρική μέθοδο και, a fortiori, καμία εξήγηση όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους, αν εφαρμοζόταν η μέθοδος αυτή, δεν θα ήταν δυνατό να ληφθούν καταλλήλως υπόψη οι σημαντικές διαφορές των τιμών εξαγωγής ανάλογα με τον αγοραστή, την περιφέρεια ή τη χρονική περίοδο.

62 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Πρωτοδικείο, κρίνοντας, με τη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι δεν χρειαζόταν να ληφθεί υπόψη το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 για να καθορισθεί αν το Συμβούλιο εκπλήρωσε την υποχρέωση αιτιολογήσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού και αποφαινόμενο, συνεπώς, με τη σκέψη 114 της ίδιας αποφάσεως, ότι ο εν λόγω κανονισμός ήταν επαρκώς αιτιολογημένος, από την άποψη του άρθρου 190 της Συνθήκης, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

63 Κατά συνέπεια, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί για τον λόγο αυτόν, χωρίς να χρειάζεται να αποφανθεί το Δικαστήριο επί των λοιπών σκελών του λόγου αναιρέσεως που προβάλλει η Petrotub.

64 Δεδομένου ότι η διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση, επιβάλλεται, δυνάμει του άρθρου 54, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, να αποφανθεί το Δικαστήριο οριστικώς επί της προσφυγής της Petrotub και να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, στο μέτρο που αφορά την εταιρία αυτή, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 60 και 61 της παρούσας αποφάσεως.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως της Republica

65 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Republica προβάλλει ένα μοναδικό λόγο, αντλούμενο από το ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, όταν έκρινε, με τη σκέψη 75 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιείχε επαρκή αιτιολογία όσον αφορά την άρνηση του Συμβουλίου να μη συνοπολογίσει, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, ορισμένες πωλήσεις με συμφηφισμό που πραγματοποίησε η Republica.

66 Η Republica θεωρεί, ειδικότερα, ότι, αφ' ης στιγμής έγινε δεκτό ότι επρόκειτο για «πωλήσεις με συμψηφισμό» και επομένως για «τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται μεταξύ τους ή ότι έχουν συνάψει μεταξύ τους συμψηφιστικό διακανονισμό», κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει τις τιμές αυτές για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, εκτός αν αποδείκνυε, όπως απαιτεί η εν λόγω διάταξη, ότι οι τιμές αυτές δεν είχαν επηρεαστεί από τη μεταξύ των μερών σχέση. Επομένως, το Πρωτοδικείο κακώς διαπίστωσε, με τη σκέψη 74 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι «[...] η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο και δεν παρέχει κανένα στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε να υποτεθεί ότι οι συμψηφιστικοί διακανονισμοί [...] επηρέασαν τις τιμές που εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο των συναλλαγών αυτών [...]».

67 Κατά τη Republica, το χωρίο του προσβαλλόμενου κανονισμού στο οποίο στηρίζεται το Πρωτοδικείο, ήτοι το σημείο 19, πέμπτο εδάφιο, του προοιμίου του εν λόγω κανονισμού, σύμφωνα με το οποίο «κατά τη διάρκεια της έρευνας, διαπιστώθηκε ότι οι πωλήσεις που έγιναν με αντιστάθμιση είχαν πραγματοποιηθεί κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις», απλώς επαναλαμβάνει τη διατύπωση του άρθρου 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού. Μια τέτοια επεξηγηματική παράφραση, δεδομένου ότι δεν περιέχει καμία εξήγηση ως προς τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο θεώρησε ότι οι τιμές αυτών των πωλήσεων με συμψηφισμό δεν επηρεάστηκαν από την εν λόγω σχέση, δεν συνιστά επαρκή αιτιολογία.

68 Κατά τη Republica δηλαδή, το εν λόγω άρθρο 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, επιβάλλει στο Συμβούλιο να εξετάζει τα ουσιώδη νομικά και πραγματικά στοιχεία στα οποία στηρίζει την απόφαση περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, πράγμα που σημαίνει ότι στον προσβαλλόμενο κανονισμό έπρεπε να παρατίθεται η συλλογιστική βάσει της οποίας συνήχθη το συμπέρασμα αυτό. Ειδικότερα, το Συμβούλιο έπρεπε να αποσαφηνίσει τους λόγους για τους οποίους θεώρησε ότι οι οικείες πωλήσεις πραγματοποιήθηκαν όντως κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.

— *Επί του παραδεκτού*

69 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζητούν να κηρυχθεί η αίτηση αναιρέσεως της Republica απαράδεκτη.

70 Πρώτον, ισχυρίζονται ότι η Republica περιορίστηκε στην επανάληψη των επιχειρημάτων που προέβαλε ενώπιον του Πρωτοδικείου και δεν διατύπωσε καμία συγκεκριμένη αντίρρηση ως προς τις νομικές εκτιμήσεις στις οποίες προέβη το Πρωτοδικείο.

71 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 65 έως 68 της παρούσας αποφάσεως, η Republica προσδιόρισε επακριβώς, σύμφωνα με τα άρθρα 225 ΕΚ, 51, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου και 112, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αμφισβητούμενα στοιχεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καθώς και τα νομικά επιχειρήματα επί των οποίων στηρίζεται συγκεκριμένα η αίτησή της. Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η Republica προς στήριξη του λόγου αναιρέσεως προβλήθηκαν και πρωτοδίκως δεν τα καθιστά, όπως άλλωστε μνημονεύθηκε στη σκέψη 28 της παρούσας αποφάσεως, απαράδεκτα.

72 Δεύτερον, σύμφωνα με το Συμβούλιο, η Republica, ισχυριζόμενη ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την έκταση της υποχρεώσεως αιτιο-

λογίας, προσάπτει, στην πραγματικότητα, στον προσβαλλόμενο κανονισμό εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού. Πράγματι, με την αίτηση αναιρέσεως δεν επικρίνεται η ανεπαρκής αιτιολογία, αλλά το ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε, όπως υποχρεούνταν να πράξει, ότι οι οικείες πωλήσεις είχαν πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων.

73 Δεδομένου ότι το επιχείρημα αυτό συνδέεται στενά με τα ζητήματα ουσίας που τίθενται στο πλαίσιο της αναιρέσεως και τα οποία άπτονται συγκεκριμένα της εκτάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογίας που υπέχει το Συμβούλιο, η εξέτασή του πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της εξετάσεως της ουσίας.

74 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως της Republica πρέπει να κηρυχθεί, στο σύνολό της, παραδεκτή.

— *Επί της ουσίας*

Επιχειρήματα του Συμβουλίου

75 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 72 της παρούσας αποφάσεως, το Συμβούλιο θεωρεί, πρώτον, ότι η αίτηση αναιρέσεως της Republica δεν λαμβάνει υπόψη τη διάκριση μεταξύ της ουσίας και της αιτιολογίας του προσβαλλόμενου κανονισμού.

76 Δεύτερον, το Συμβούλιο θεωρεί ότι οι ισχυρισμοί που προέβαλε προς αντίκρουση της αιτήσεως αναιρέσεως της Petrotub, όπως παρατίθενται στις σκέψεις 43 και 45 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει mutatis mutandis να οδηγήσουν στην απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως της Republica.

77 Ειδικότερα, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η αναφορά των λόγων για τους οποίους θεώρησε ότι οι τιμές πωλήσεως της Republica στο πλαίσιο συμψηφιστικών διακανονισμών δεν επηρεάστηκαν από τη μεταξύ των μερών σχέση θα ήταν, ενδεχομένως, κρίσιμη μόνον αν η Republica είχε αιτιολογήσει την αίτησή της σε εύλογο χρόνο κατά τη διοικητική διαδικασία. Προκειμένου δηλαδή για τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της υποχρεώσεως αιτιολογίας που υπέχουν τα κοινοτικά όργανα, το βάρος αποδείξεως φέρει ο διάδικος που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας.

78 Συνεπώς, κατά το Συμβούλιο, η υποχρέωση αιτιολογίας δεν απαιτούσε λεπτομερέστερη εκ μέρους του αποσαφήνιση των λόγων βάσει των οποίων συνήγαγε το συμπέρασμα ότι οι οικείες πωλήσεις είχαν πραγματοποιηθεί κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

79 Επιβάλλεται να διευκρινισθεί, εκ προοιμίου, ότι τα ζητήματα αν το Συμβούλιο εφάρμοσε ορθώς το άρθρο 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, αν οι τιμές πωλήσεων με συμψηφισμό που πραγματοποίησε η Republica επηρεάστηκαν ή όχι από τη μεταξύ των μερών σχέση, αν το στοιχείο αυτό μπορεί να αποδειχθεί και ποιος φέρει, ενδεχομένως, το σχετικό βάρος αποδείξεως ή ακόμη το ερώτημα αν το Συμβούλιο ορθώς εξέθεσε, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, ότι η Republica υπέβαλε εκπροθέσμως στην κρίση του το σχετικό με τις εφαρμοζόμενες τιμές πωλήσεως πρόβλημα άπτονται της ουσίας και δεν υπόκεινται στον έλεγχο που μπορεί να ασκήσει το Δικαστήριο στο πλαίσιο της παρούσας αναιρέσεως.

80 Επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι η εν λόγω αίτηση αναιρέσεως στηρίζεται μόνο στην ύπαρξη πλάνης περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε, κατά την αναιρεσείουσα, το Πρωτοδικείο διότι δεν έλαβε υπόψη την υποχρέωση αιτιολογίας που υπέχει το Συμβούλιο, οπότε το Δικαστήριο πρέπει να περιοριστεί στην εξέταση αυτού του λόγου αναιρέσεως.

81 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 190 της Συνθήκης αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκεί τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογίας πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του εν λόγω άρθρου 190 πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63 και παρατιθέμενη νομολογία).

82 Σημειωτέον ότι, εν προκειμένω, ο καθορισμός της κανονικής αξίας αποτελεί ένα από ουσιώδη βήματα για να αποδειχθεί η ενδεχόμενη ύπαρξη ντάμπινγκ.

83 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προβλέπει, επί του ζητήματος αυτού, ότι η κανονική αξία βασίζεται καταρχήν στις τιμές που κατέβαλαν ή πρόκειται να καταβάλουν, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, ανεξάρτητοι αγοραστές στη χώρα εξαγωγής.

84 Το τρίτο εδάφιο της ίδιας διατάξεως διευκρινίζει ότι οι τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται μεταξύ τους ή ότι έχουν συνάψει μεταξύ τους συμψηφιστικό διακανονισμό είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι αντιστοιχούν σε συνήθεις εμπορικές πράξεις και να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι δεν επηρεάζονται από τη μεταξύ των μερών σχέση.

85 Συνεπώς, από το άρθρο 2, παράγραφος 1, πρώτο και τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι, καταρχήν, οι τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ μερών που έχουν συνάψει μεταξύ τους συμψηφιστικό διακανονισμό δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της κανονικής αξίας και ότι αυτό είναι, κατ' εξαίρεση, δυνατό μόνον αν αποδειχθεί ότι οι εν λόγω τιμές δεν επηρεάζονται από τη μεταξύ των μερών σχέση.

86 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι το Συμβούλιο, περιοριζόμενο, στο πλαίσιο του προσβαλλόμενου κανονισμού, στη δήλωση ότι «διαπιστώθηκε ότι οι πωλήσεις που έγιναν με αντιστάθμιση είχαν πραγματοποιηθεί κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις», δεν εκπλήρωσε την υποχρέωση αιτιολογίας που υπείχε.

87 Συγκεκριμένα, μια τέτοια κατηγορηματική δήλωση, που ισοδυναμεί με απλή παραπομπή σε διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, δεν παρέχει καμία εξήγηση ικανή να αποσαφηνίσει στους ενδιαφερομένους και στον κοινοτικό δικαστή τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο θεώρησε ότι οι τιμές που εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο των εν λόγω πωλήσεων με συμψηφισμό δεν επηρεάστηκαν από τη μεταξύ των μερών σχέση (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 1ης Ιουλίου 1986, 185/85, Usinor κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 2079, σκέψη 21).

88 Η εν λόγω δήλωση δεν παρέχει επομένως στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να γνωρίζουν αν ορθώς οι τιμές αυτές ελήφθησαν υπόψη, κατ' εξαίρεση, για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας ή αν το στοιχείο αυτό μπορεί να θεωρηθεί πλημμέλεια θίγουσα τη νομιμότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού.

89 Όπως επισημαίνει ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 99 και 104 των προτάσεών του, αυτή η παντελής έλλειψη εξηγήσεων είναι επίσης ικανή να παρακωλύσει την άσκηση ελέγχου εκ μέρους του κοινοτικού δικαστή και, ιδίως την εκ μέρους του εξακρίβωση της υπάρξεως ή όχι προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως του Συμβουλίου.

90 Υπό τις συνθήκες αυτές, το ζήτημα αν το αίτημα της Republica να μην συνεκτιμηθούν, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, οι τιμές που εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο των πωλήσεων με συμψηφισμό υποβλήθηκε εκπροθέσμως κατά τη διοικητική διαδικασία δεν ασκεί επιρροή, όπως άλλωστε επισημαίνει ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 103 των προτάσεών του.

91 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, όταν έκρινε, με τη σκέψη 75 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα-αναιρεσείουσα δεν προσκόμισε οποιοδήποτε στοιχείο περί του αντιθέτου, το Συμβούλιο αιτιολόγησε επαρκώς, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, την άρνησή του να αποκλείσει τις πωλήσεις με συμψηφισμό κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας, διευκρινίζοντας ότι «είχε διαπιστωθεί ότι οι πωλήσεις με συμψηφισμό είχαν πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων».

92 Κατά συνέπεια, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί για τον λόγο αυτό.

93 Δεδομένου ότι η διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση, επιβάλλεται, δυνάμει του άρθρου 54, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, να αποφανθεί το Δικαστήριο οριστικώς επί της προσφυγής της Republica και να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, στο μέτρο που αφορά την εταιρία αυτή, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 86 έως 90 της παρούσας αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

94 Κατά το άρθρο 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά,

αποφαίνεται και επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, ίδιου κανονισμού, που έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου ορίζει, στο πρώτο εδάφιο, ότι τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

95 Δεδομένου ότι οι αιτήσεις αναιρέσεως της Petrotub και της Republica έγιναν δεκτές και ο προσβαλλόμενος κανονισμός ακυρώνεται στο μέτρο που αφορά τις αναιρεσείουσες, το Συμβούλιο πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της Petrotub και της Republica τόσο για την πρωτοβάθμια δίκη όσο και για την παρούσα διαδικασία, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά τους. Η Επιτροπή, εξάλλου, φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο τόσο της πρωτοβάθμιας δίκης όσο και της παρούσας διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15ης Δεκεμβρίου 1999 στις υποθέσεις T-33/98 και T-34/98, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου.

2) **Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 2320/97 του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα, καταγωγής Ουγγαρίας, Πολωνίας, Ρωσίας, Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρουμανίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1189/93 και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Δημοκρατίας της Κροατίας, καθόσον ο κανονισμός αυτός αφορά τις Petrotub SA και Republica SA.**

3) **Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα της Petrotub SA και της Republica SA τόσο για την παρούσα διαδικασία όσο και για τις πρωτοβάθμιες διαδικασίες επί των οποίων εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου.**

4) **Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε τόσο για την παρούσα διαδικασία όσο και για τις πρωτοβάθμιες διαδικασίες επί των οποίων εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου.**

Wathelet Timmermans Edward

La Pergola Jann

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Ιανουαρίου 2003.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

M. Wathelet